

การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

THE DEVELOPMENT OF LEARNING UNITS "SPEAK ENGLISH WITH CONFIDENCE" TO PROMOTE ENGLISH SPEAKING PROFICIENCY FOR GRADE 4

ศุภวุฒิ แก้วไธสง^{1*} อังคณา อ่อนธานี²

Supawut Kaewthaisong¹ Angkana Onthanee²

^{1,2} สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

^{1,2} Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Naresuan University

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (2) สร้างและหาคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (3) เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนรู้ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้, หน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence, และแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าที

ผลการศึกษา พบว่า ผลการศึกษาข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ มีดังนี้ ด้านเนื้อหาควรเป็นการออกเสียงสระ เสียงพยัญชนะ ประโยค หรือบทความสั้น ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันและเหมาะสมกับวัยของนักเรียน เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง มีสื่อออนไลน์ที่มีเจ้าของภาษาเป็นผู้สอนเพื่อเป็นการฝึกสำเนียง ควรฝึกอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ด้านวิธีการสอนควรใช้เกม เพลง เพื่อให้เกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้ รวมไปถึงครูผู้สอนและผู้เรียนจะต้องมีความมั่นใจกล้าแสดงออกในการออกเสียง ควรใช้ระยะเวลา 10 - 15 ชั่วโมง และควรใช้วิธีการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบรูบริค โดยให้ผู้เรียนทดสอบออกเสียงคำศัพท์ ประโยค หรือการพูดหน้าชั้นเรียน

หน่วยการเรียนรู้มีองค์ประกอบเนื้อหา 5 เรื่อง จำนวน 14 ชั่วโมง ผลการพิจารณาความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้, ความสามารถด้านการพูด, ภาษาอังกฤษ

* E-mail address: bs5481123637@gmail.com ¹ angkanao@nu.ac.th ²

ABSTRACT

The objectives of this research article were to study (1) study information for the Unit in order to promote English speaking proficiency. (2) to create and test the Unit to promote English speaking proficiency. (3) to compare English speaking proficiency before and after using the Unit "Speak English Confidently. The sample was grade 4 students from Ban Torrang school consisted of fourth-grade students who studied in the first semester of the 2022 academic year. They was selected by Purposive Sampling the instrument for collecting data was the necessary information for the Unit questionnaire, Unit "Speak English with Confidence", English speaking proficiency assessment, analysis data by Mean, Standard deviation and t-test dependent.

The result of the study found that: The findings of the study of the information required for the development of the unit, which resulted in the following information: content related to the pronunciation of vowels, consonant sounds, sentences, conversations, or short articles used in daily life that is age appropriate. English pronunciation teaching methods, should employ teaching methods that encourage students to practice in real-world situations. It could be online media with a native speaker as a teacher to practice accent, must be daily practice including a game-based teaching method that incorporates music to make learning more enjoyable. Teachers and students alike must be self-assured, as well as assertiveness in English pronunciation. It should take at least 10 - 15 hours. Evaluation and measurement Methods for evaluating students' English pronunciation should be used. Students are asked to test their pronunciation of words, sentences, and short articles using a Rubric score, including public speaking in front of a class.

The unit is divided into five sections for 14 hours total. The outcomes of evaluating the learning unit's suitability, it was found to be appropriate at the highest level by the learning activity plan.

Students who studied by Unit "Speak English with Confidence" had English speaking proficiency higher than before at the significant level of .05.

Keywords: The Delvelopment of Learning Units, Speaking Proficiency, English

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เป็นตัวกลางในการติดต่อสื่อสารที่สำคัญของสังคมโลก ปัจจุบัน เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ทั่วโลกให้การยอมรับและกำหนดให้เป็นภาษาสากลเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารกันในโลกปัจจุบันนี้การสื่อสารอยู่ในยุคไร้พรมแดน ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหว และการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลก ทั้งด้านเทคโนโลยี ด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ทำให้บุคคลในสังคมมีการติดต่อสื่อสารเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมต่าง ๆ ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การสร้างความร่วมมือ การเจรจาต่อรอง การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ ตลอดจนการศึกษา การแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชุมชนโลก ด้วยเหตุนี้ ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กรมวิชาการ, 2551) ด้วยการเล็งเห็นความสำคัญและประโยชน์ของภาษาอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการยังมีนโยบายเร่งปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งระบบให้สัมพันธ์เชื่อมโยงกัน เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาศักยภาพของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างเสริมสมรรถนะและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาองค์ความรู้เพื่อการพัฒนานั้น อันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว

กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานขึ้น เพื่อให้ทุกภาคส่วนได้ตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องเร่งรัดปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถและทักษะตามที่กำหนด โดยปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุด(กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) โดยมุ่งหวังให้เยาวชนไทยรุ่นใหม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือและหาความรู้ได้อย่างกว้างขวาง มีความมั่นใจในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งทักษะเพื่อดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ทักษะสำคัญหนึ่งคือ ทักษะการสื่อสารและความร่วมมือ (สำนักบริหารงานกรมมัธยมศึกษาตอนปลาย สพฐ., 2560) ซึ่งซึ่งกล่าวว่า การสื่อสารอย่างชัดเจน ผู้สื่อสารจะต้องมีทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน และสื่อความหมายได้ การสื่อสารจึงจะบรรลุเป้าหมาย

จะเห็นได้ว่าการพูดเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างมาก เพราะสามารถสื่อสารกันได้ง่ายที่สุด จากการเปล่งเสียง แสดงสีหน้า หรือใช้ท่าทางประกอบ เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายที่ตนพยายามสื่อสาร สอดคล้องกับ นันทนา ธรเกียรติ (2560) ที่กล่าวว่า การสื่อสารที่ใช้กันมากที่สุดคือการสื่อสารด้วยการพูด เพราะสามารถเปล่งเสียงออกมาได้อย่างรวดเร็วและแสดงสีหน้าหรือใช้ท่าทางประกอบเพื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึกได้ง่ายกว่าการเขียน ในการพูดผู้พูดต้องใช้ความสามารถทางภาษาทุกด้านเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ ต้องแสดงออกให้เหมาะสมกับผู้ฟังและสถานการณ์ นอกจากนั้นยังต้องมีความคล่องแคล่วและความถูกต้องในการพูดอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำหรือประโยคในภาษาอังกฤษถ้าไม่สามารถออกสำเนียง (Accent) ได้ถูกต้องหรือขึ้นลงเสียงในประโยค (Intonation) ไม่ถูกต้องแล้วเจ้าของภาษาจะไม่สามารถฟังภาษานั้นเข้าใจได้ ซึ่งสิ่งที่มีความสำคัญและทำให้การพูดภาษาอังกฤษประสบความสำเร็จคือการทำให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายของสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

แม้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษจะมีความสำคัญ และมีการพัฒนาหลักสูตรการเรียนภาษาอังกฤษให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับสภาพสังคม และความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี อยู่เสมอ แต่เนื่องจากคนไทยเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ความคล่องแคล่วในการพูดภาษาอังกฤษจึงมีน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาส่วนใหญ่ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษายังคงใช้ภาษาไทยเป็นสื่อในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และเป็นการสอนที่มุ่งเน้นการพูดตามหลักไวยากรณ์ คำแปล และการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งส่งผลให้การพูดภาษาอังกฤษกลายเป็นปัญหาที่สะสม ทำให้ผู้เรียนพูดภาษาอังกฤษไม่เก่ง ไม่กล้าพูด พูดไม่ได้ ตลอดจนไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) ซึ่งเป็นการทดสอบเพื่อวัดความรู้และความคิดของผู้เรียน ประเมินตามมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พบว่า คะแนนเฉลี่ยรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2563 ในสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร เท่ากับ 29.20 คะแนน และปีการศึกษา 2564 เท่ากับ 26.39 คะแนน (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2564) จะเห็นได้ว่า คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศมีแนวโน้มลดลง และคะแนนเฉลี่ยรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนบ้านตอวัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ในสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ย 20.12 คะแนน จะเห็นได้ว่ามีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) พบว่า ในหลักสูตรมีการบรรจุเนื้อหาการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เน้นให้ผู้เรียนสามารถฟัง พูด อ่าน และเขียนได้ แต่ในการจัดการเรียนการสอนจริงยังไม่สามารถทำให้ผู้เรียนสามารถฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้ในระดับดี และไม่สามารถใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้ เช่นเดียวกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านตอวัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ที่พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถพูด

ภาษาอังกฤษได้ จากการสอบถามได้ข้อมูลว่า นักเรียนกลัวที่จะพูด กลัวออกเสียงไม่ถูกต้อง กลัวพูดผิด และเมื่อออกจากห้องเรียนไปแล้วก็ไม่ได้มีโอกาสพูดภาษาอังกฤษกับใคร สอดคล้องกับ Saleh Alrasheedi (2020) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการพูดของผู้เรียน พบว่า ปัจจัยทางอารมณ์ที่ส่งผลต่อทักษะการพูดของนักเรียน ได้แก่ ความเขินอาย ความกดดันจากเพื่อนฝูง ความวิตกกังวล และความกลัวที่จะทำผิดพลาด ปัจจัยอื่น ๆ ที่ขัดขวางประสิทธิภาพการพูด ได้แก่ ความไม่เพียงพอของคำศัพท์ที่จำเป็น การขาดการเข้าถึงภาษาเป้าหมาย และโอกาสที่หายากในการฝึกพูดนอกห้องเรียน เช่นเดียวกับ นันทนา รณเกียรติ (2558) ที่กล่าวว่า สภาวะการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังไม่เอื้อที่จะให้นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกพูดมากนัก อาจจะเป็นเพราะจำนวนนักเรียนในห้องเรียนที่มีจำนวนมาก หรืออีกประการคือ จำนวนชั่วโมงเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์ก็ไม่เอื้อที่จะให้นักเรียนสามารถฝึกพูดได้อย่างเต็มที่เท่าที่ควร สอดคล้องกับการศึกษาโครงสร้างหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ (อ14101) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านตอรั้ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 พบว่า ในโครงสร้างรายวิชาได้ตั้งวัตถุประสงค์หลักไว้ว่า ต้องการให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างดีทั้ง 4 ทักษะ ก็จริงแต่เป้าหมายในการสอนและการสอบกลับไปที่เน้นความสำคัญของการทดสอบไวยากรณ์ ทดสอบการเขียน ทดสอบการอ่านเป็นประเด็นหลัก แต่ให้ความสำคัญกับการทดสอบทักษะการฟัง และการพูดน้อยกว่าทักษะอื่นๆ เสมอ

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงศึกษาการสร้างหน่วยการเรียนรู้ พบว่า หน่วยการเรียนรู้ หมายถึง แหล่งที่รวบรวมเนื้อหาวิชาและประสบการณ์ในเรื่องที่สอดคล้องและมีความสัมพันธ์ภายใต้จุดประสงค์เดียวกัน มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ (ฐาปกรณ์ จิวสุข, 2562) ซึ่งการสร้างหน่วยการเรียนรู้จะต้องมีการศึกษาหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด คำอธิบายรายวิชา รวมถึงการศึกษาและรวบรวมข้อมูลที่จำเป็นในการสร้างหน่วยการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ หรือครูผู้สอนภาษาอังกฤษท่านอื่น ๆ นำมาวิเคราะห์เพื่อกำหนดชื่อหน่วยการเรียนรู้ สารสำคัญ สารการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล รวมถึงระยะเวลาที่ใช้ในหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งหน่วยการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นนั้นจะส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยเริ่มจากการฝึกการออกเสียงพยัญชนะ เสียงสระ เพื่อให้นักเรียนรู้และเกิดความคุ้นเคยกับเสียงของตัวอักษรในภาษาอังกฤษ แล้วจึงฝึกการสะกดคำในรูปแบบของโฟนิกส์ (Phonics) ที่จะนำไปสู่การออกเสียงคำศัพท์ ประโยค และการพูดในชีวิตประจำวัน โดยใช้วิธีการสอนแบบฟัง-พูด ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายที่นักเรียนจะได้ฝึกฟังสำเนียงการพูดจากเจ้าของภาษาและฝึกพูดตาม จนเกิดความเคยชิน และมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษขึ้น เป็นการวัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายให้ผู้เรียนได้ฝึกพูด ออกเสียง อย่างถูกต้องใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา และสื่อสารอย่างมั่นใจ สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนจะได้ใช้ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ และสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลที่จำเป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อสร้างและหาคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ได้ดำเนินการโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1. กลุ่มเป้าหมาย

ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป และมีประสบการณ์สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ระดับอุดมศึกษา จำนวน 2 คน ครูวิทยฐานะชำนาญการหรือชำนาญการพิเศษทางการสอนภาษาอังกฤษ และมีประสบการณ์ด้านการสอนไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสัมภาษณ์ข้อมูลที่เป็นต่อการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพแบบสัมภาษณ์ คือ ครูวิทยฐานะชำนาญการหรือชำนาญการพิเศษทางการสอนภาษาอังกฤษ และมีประสบการณ์ด้านการสอนไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 นำแบบสัมภาษณ์ข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence ฉบับสมบูรณ์ ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ท่าน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน ทำการตอบแบบสอบถาม

3.2 จัดเก็บแบบสัมภาษณ์ข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence ที่ได้แจกไป จากทั้งผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ท่าน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน

3.3 นำแบบสัมภาษณ์มาตรวจสอบความเรียบร้อย และสังเคราะห์คำตอบ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence จะต้องนำคำตอบที่ได้จากการตอบแบบสัมภาษณ์ข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence จากทั้งผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ท่าน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน มาสังเคราะห์เป็นบทสรุปในแต่ละหัวข้อ จากนั้นนำไปเปรียบเทียบกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านตอรั้ง เพื่อตรวจสอบความสอดคล้อง และเป็นข้อมูลพื้นฐานในการสร้างหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence ต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและหาคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1. กลุ่มเป้าหมาย

ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ มีคุณสมบัติ ดังนี้ (1) เป็นอาจารย์ที่สอนในสถาบันอุดมศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป สาขาหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน (2) เป็นครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษทางการสอนภาษาอังกฤษ และมีประสบการณ์ ด้านการสอน ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 หน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.2 แบบประเมินความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.3 แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 นำแบบประเมินความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้ และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3.2 นำผลคะแนนที่ได้จากการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลการประเมินความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2546)

ระดับคะแนน 4.51 – 5.00 หมายถึงเหมาะสมมากที่สุด

ระดับคะแนน 3.51 – 4.50 หมายถึงเหมาะสมมาก

ระดับคะแนน 2.51 – 3.50 หมายถึงเหมาะสมปานกลาง

ระดับคะแนน 1.51 – 2.50 หมายถึงเหมาะสมน้อย

ระดับคะแนน 1.00 – 1.50 หมายถึงเหมาะสมน้อยที่สุด

โดยกำหนดเกณฑ์พิจารณาความเหมาะสมจะต้องมีค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 คะแนน จึงถือว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม

ขั้นตอนที่ 3 เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence

1. กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านตอรั้ง ตำบลหนองแม่แตง อำเภอเมือง จังหวัด กำแพงเพชร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 17 คน ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 หน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.2 แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

3.2 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 รวม 14 ชั่วโมง

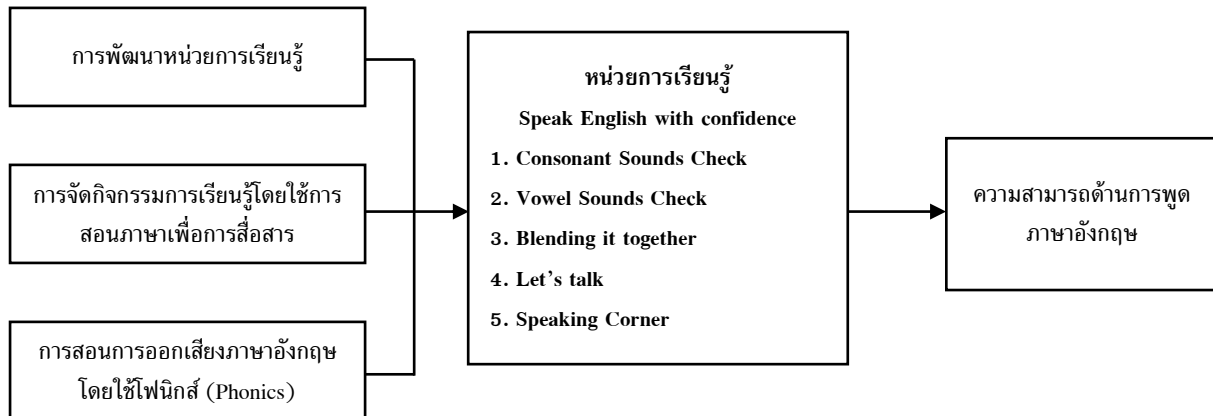
3.3 ทดสอบหลังเรียนด้วยแบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ตรวจให้คะแนนแบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เป็นกลุ่มทดลอง ตามเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดไว้แล้วมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

4.2 เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลัง การเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence โดยใช้สถิติแบบ t-test dependent

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. ข้อมูลที่จำเป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

จากการแบบสัมภาษณ์ของ บุคคล 3 กลุ่ม จากนั้นนำมาวิเคราะห์ผลเชิงเนื้อหาด้วยวิธีการบรรยาย โดยได้ข้อมูลจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สรุปได้ว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านตอรั้ง และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหนองแม่แตง (ธรรมศาสตร์อาสา) ข้อมูลที่จำเป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนชั้นชอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีการสนทนาโต้ตอบระหว่างบุคคล โดยใช้เกม สื่อเทคโนโลยี สื่อออนไลน์ แผนผังความคิด การแสดงละคร บทบาทสมมติ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงการได้ลงมือปฏิบัติจริง นักเรียนอยากให้ครูผู้สอนนำกิจกรรมการพูดหน้าชั้นเรียน การพูดแนะนำเรื่องเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว หรือสิ่งรอบๆ ตัว จับคู่คำศัพท์กับรูปภาพ กิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมที่มีเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม นักเรียนอยากให้ครูผู้สอนนำสื่อเทคโนโลยี การดูภาษาอังกฤษ นิทานภาษาอังกฤษ สื่อออนไลน์ สื่อที่มีรูปภาพสีสันสวยงามน่าสนใจ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม อยากให้เพิ่มกิจกรรมการพูดสนทนาเกี่ยวกับเรื่องราวในชีวิตประจำวันให้มากขึ้น มีการพูดและออกเสียงตามครูผู้สอน หรือเจ้าของภาษาในสื่อออนไลน์ แอปพลิเคชันต่างๆ และได้้นำสิ่งที่ได้ฝึกฝนปฏิบัติจริง เช่น การแสดงละครภาษาอังกฤษ

ข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ และครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชำนาญการขึ้นไป พบว่า ด้านเนื้อหาที่นำมาใช้ในการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษ ควรมีเนื้อหาเกี่ยวกับ การออกเสียงสระ เสียงพยัญชนะ การลงเสียงหนัก-เบา ที่จะนำไปสู่การออกเสียงในคำ ประโยค บทสนทนา หรือแม้แต่บทความสั้นๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน การสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้โฟนิกส์ (Phonics) สำหรับเด็กประถม เพื่อให้เด็กออกเสียงได้ถูกต้องหรือใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาควรเริ่มที่การให้ผู้เรียนได้ฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษที่แบ่งเป็นเสียงสระเสียงพยัญชนะให้ถูกต้องก่อน บางทีอาจให้ผู้เรียนดูสัญลักษณ์ Phonics จากตาราง IPA เพื่อให้ผู้เรียนคุ้นเคยบ้าง ซึ่งจะนำไปสู่การฝึกออกเสียงคำศัพท์ ประโยค และบทสนทนา ตามลำดับ ด้านวิธีการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษ การสอนออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับเด็กประถม เพื่อให้เด็กออกเสียงได้ถูกต้องหรือใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา ควรใช้วิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง คลิปวิดีโอ สื่อออนไลน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือแอปพลิเคชัน ที่มีเจ้าของภาษาเป็นผู้สอน เพื่อเป็นการฝึกสำเนียง รวมไปถึงวิธีการสอนแบบสาธิต และวิธีการสอนแบบใช้เกม เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน กิจกรรมที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนออกเสียงภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ได้แก่ การให้ผู้เรียนได้ดูการ์ตูน นิทาน หรือภาพยนตร์ 2 ภาษา และฝึกออกเสียงตามทีละคำหรือประโยค การใช้เกม เพลง และบทบาทสมมติ เพื่อให้เกิดความสนุกสนานในการเรียน จุดเน้นสำคัญในการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษคือ การให้ผู้เรียนได้ฟังเสียงเจ้าของภาษา และฝึกออกเสียงตามอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่องเป็นประจำ การลงเสียงหนัก-เบาเวลาออกเสียง รวมไปถึงครูผู้สอนและผู้เรียนต้องมีความมั่นใจ และความกล้าแสดงออกในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ข้อควรระวังในการออกเสียงภาษาอังกฤษ คือ การลงเสียงหนัก-เบา การ Intonation ในประโยครูปแบบต่างๆ ซึ่งการสอนออกเสียงต้องสอนอย่างระมัดระวังและเป็นขั้นตอน เพราะเสียงตัวอักษรบางตัวในภาษาอังกฤษไม่มีในระบบตัวอักษรภาษาไทย รวมถึงครูผู้สอนควรเลือกเนื้อหาหรือประโยคที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้นหรือวัยของผู้เรียนมาใช้ในการสอน ด้านระยะเวลา ควรใช้ระยะเวลาอย่างน้อย 10 - 15 ชั่วโมงในการปูพื้นฐานการออกเสียงภาษาอังกฤษ และที่สำคัญต้องมีการฝึกฝนทุกวัน จนกว่าผู้เรียนจะเกิดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง ด้านการวัดและประเมินผล การวัดและประเมินผลการออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับเด็กประถม ควรใช้วิธีการทดสอบออกเสียงคำศัพท์ ประโยค จับคู่สนทนา อ่านบทความสั้นๆ รวมไปถึงการพูดหน้าชั้นเรียน เกณฑ์การประเมินแบบรูบริค (Rubric Score) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ควรมีการทดลองใช้กับกลุ่มย่อยๆ ก่อนทำการทดลองจริงเพื่อให้เห็นภาพ หากต้องการใช้สื่อต่างๆ มาเป็นตัวแปรอิสระเพื่อพัฒนาด้านการออกเสียง ทั้งนี้เพราะว่าผู้วิจัยจะได้ทำการศึกษาถึงความเหมาะสมต่างๆ ของเครื่องมือก่อนการทดลอง และการเปิดรับหรือเรียนรู้ภาษาใหม่ควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องทั้งในและนอกชั้นเรียน ทักษะคิดของผู้เรียนควรได้รับการปรับทัศนคติต่อการเรียนภาษา สื่อที่ใช้ควรน่าสนใจและเหมาะสมกับบริบทและพื้นฐานของผู้เรียนด้วย

2. การสร้างและหาคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นแล้วนำไปเปรียบเทียบกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จึงได้หน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สรุปโดยสังเขป ดังนี้ หน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีองค์ประกอบ ดังนี้ (1) ชื่อหน่วยการเรียนรู้ (2) มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด (3) สาระสำคัญ (4) สาระการเรียนรู้ (5) จุดประสงค์การเรียนรู้ (6) กิจกรรมการเรียนรู้ (7) ภาระงาน (8) การวัดและประเมินผล และ (9) ระยะเวลา โดยหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Speak English with Confidence ประกอบด้วยเนื้อหา 5 เรื่อง ได้แก่ (1) Consonant Sounds Check (2) Vowel Sounds Check (3) Blending it together (4) Let's talk และ (5) Speaking Corner รวมจำนวนทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง

ผลการพิจารณาความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า หน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.92, S.D. = 0.27)

ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.27)

3. การเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence

ผลการเปรียบเทียบหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตาราง 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 17 คน (คะแนนเต็ม 52 คะแนน)

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	S.D.	D	S.D. _D	t
ก่อนเรียน	17	25.53	3.08	17.35	2.47	28.93*
หลังเรียน	17	42.88	2.22			

* $p \geq 0.5$

อภิปรายผล

การศึกษาข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า กลุ่มผู้ให้ข้อมูลด้านเนื้อหา ทำให้ได้เนื้อหาที่เหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้โฟนิกส์ (Phonics) สำหรับเด็กประถม ด้านวิธีการสอน ทำให้ได้วิธีการสอนหรือรูปแบบการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง ช่วยส่งเสริมให้การสอนออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับเด็กประถม เป็นไปอย่างถูกต้องหรือใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา และได้แนวทางการจัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนออกเสียงภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น เช่น การให้ผู้เรียนได้ดูการ์ตูน นิทาน หรือภาพยนตร์ 2 ภาษา และฝึกออกเสียงตามที่ละคำหรือประโยค การใช้เกม เพลง และบทบาทสมมติ เพื่อให้เกิดความสนุกสนานในการเรียน ทำให้ทราบว่าจุดเน้นสำคัญในการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษ คือ การให้ผู้เรียนได้ฟังเสียงเจ้าของภาษา และฝึกออกเสียงตามอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องเป็นประจำ การลงเสียงหนัก-เบาเวลาออกเสียง รวมไปถึงครูผู้สอนและผู้เรียนต้องมีความมั่นใจ และความกล้าแสดงออกในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ด้านระยะเวลา ควรใช้ระยะเวลาอย่างน้อย 10 - 15 ชั่วโมงในการปูพื้นฐานการออกเสียงภาษาอังกฤษ และที่สำคัญต้องมีการฝึกฝนทุกวัน จนกว่าผู้เรียนจะเกิดทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง และการวัดและประเมินผลการออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับเด็กประถม ควรใช้วิธีการทดสอบออกเสียงคำศัพท์ ประโยค จับคู่สนทนา อ่านบทความสั้น ๆ รวมไปถึงการพูดหน้าชั้นเรียน เกณฑ์การประเมินแบบรูบริค (Rubric Score) ข้อมูลเหล่านี้เป็นประโยชน์อย่างมากในการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence ซึ่งสอดคล้องกับ วรพรรณ บัวขาว (2563) ที่พัฒนาหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม English for Local Travel เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง การพูด และความตระหนักในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่กล่าวว่า การศึกษาข้อมูลที่เป็นต่อการพัฒนาหลักสูตรทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหลักสูตรด้าน

เนื้อหาเพื่อใช้กำหนดสาระการเรียนรู้ที่นักเรียนจะต้องเรียน ทำให้ได้ประเด็นที่เหมาะสม สอดคล้องกับวัยและพัฒนาการของนักเรียน

การสร้างและหาคุณภาพของหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า หน่วยการเรียนรู้มีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) ชื่อหน่วยการเรียนรู้ 2) มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด 3) สาระสำคัญ 4) สาระการเรียนรู้ 5) จุดประสงค์การเรียนรู้ 6) กิจกรรมการเรียนรู้ 7) ภาระงาน 8) การวัดและประเมินผล และ 9) ระยะเวลา ซึ่งหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบหน่วยการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ เนื่องจากผู้วิจัยสร้างหน่วยการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ และได้ทำแบบสอบถามข้ออมมีขั้นตอนที่เชื่อถือได้ เกิดจากการศึกษา วิเคราะห์แนวคิดทฤษฎี หลักการตามลำดับขั้นตอนอย่างรัดกุม ซึ่งดำเนินการตามระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา โดยเริ่มจากการนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามข้อมูลที่จำเป็นในการสร้างและพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ไปเปรียบเทียบกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อดูความสอดคล้องของข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามข้อมูลที่จำเป็นในการสร้างหน่วยการเรียนรู้ไปเปรียบเทียบกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด จากนั้นศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหน่วยการเรียนรู้ และการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ แล้วจึงออกแบบหน่วยการเรียนรู้ โดยเริ่มจากการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่จะใช้ในหน่วยการเรียนรู้ กำหนดสาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ใช้ในหน่วยการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด และตั้งชื่อหน่วยการเรียนรู้ จัดเรียงเนื้อหาต่าง ๆ โดยพิจารณาจากสาระการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่สัมพันธ์กัน กำหนดเป็นหน่วยการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ เวลา ภาระงาน/ชิ้นงาน และวิธีการวัดและเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมินผล และจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จากนั้นจึงนำหน่วยการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร และครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชำนาญการขึ้นไปตรวจสอบ จึงทำให้หน่วยการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ เบญจวรรณ บุญแสง (2554) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ที่พบว่าหน่วยการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดเช่นกัน เนื่องจากหน่วยการเรียนรู้ได้ผ่านการสร้างอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนที่เชื่อถือได้ เกิดจากการศึกษา วิเคราะห์แนวคิดทฤษฎี หลักการ และรูปแบบบูรณาการ อีกทั้งยังมีการศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และใช้กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแกน สอดคล้องกับ อารัง บัวศรี (2531) ที่กล่าวว่า หน่วยการเรียนรู้ที่ดีนั้น ต้องสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน มีกิจกรรมที่หลากหลาย เนื้อหามีความสัมพันธ์กัน โดยมีความสมบูรณ์ทั้งในด้านจุดประสงค์ เนื้อหาวิชา และกิจกรรม ต้องมีความสัมพันธ์กันและมีประโยชน์ ในการเรียนรู้ สามารถใช้สอนได้ตามสภาพที่เป็นอยู่ สอดคล้องกับ สุพัตร วงศ์แสงน้อย (2553) เกษราวัลย์ เขียรธานรักษ์ (2555) ที่พบว่า หน่วยการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดเช่นกัน

การเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence ได้มีการศึกษาข้อมูลที่เป็นในการสร้างหน่วยการเรียนรู้ทั้งจากนักเรียน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ รวมถึงผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ทำให้หน่วยการเรียนรู้มีความน่าสนใจ และสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน อีกทั้งในหน่วยการเรียนรู้ยังประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้สาธิตการออกเสียง การพูด และให้นักเรียนได้ฟังเสียงจริงจากเจ้าของภาษา และหัดพูดออกเสียงตามเจ้าของภาษา การพูดออกเสียง เริ่มจากออกเสียงง่ายไปยาก จากการออกเสียงพยัญชนะ การออกเสียงสระ และการออกเสียงผสมระหว่างพยัญชนะและสระ และเริ่มยากขึ้นโดยให้พูดประโยค และบทสนทนา ทำให้ผู้เรียนเกิดความท้าทายในการเรียนรู้สิ่งที่ยากขึ้น รวมถึงหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence ยังได้ใช้ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อ

การสื่อสาร ตามรูปแบบของ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2559) ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้ฝึก และใช้ภาษาอย่างเต็มที่ อีกทั้งหน่วยการเรียนรู้ยังมีกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การให้ผู้เรียนได้ดูการ์ตูน นิทาน หรือภาพยนตร์ 2 ภาษา และฝึกออกเสียงตามทีละคำหรือประโยค การใช้เกม เพลง และบทบาทสมมติ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนุกสนานในการเรียน สอดคล้องกับ วรพรรณ บัวขาว (2563) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม English for Local Travel เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง การพูด และความตระหนักในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า คะแนนการทดสอบความสามารถในการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกับ Ekiz, Meryem Altun (2021) ได้ศึกษา ผลของบทเรียนมนุษย์สัมพันธ์และการสื่อสารต่อทักษะการพูด พบว่า บทเรียน มนุษย์สัมพันธ์และการสื่อสารส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะการพูดที่ดีขึ้น เช่นเดียวกับ Muhammed Tunagür (2020) ได้ศึกษาผลกระทบของบทเรียนการฟัง/การพูดที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางต่อทักษะการพูดภาษาตุรกีของนักเรียนสองภาษา พบว่า บทเรียนการฟังและการพูดที่ดำเนินการกับกิจกรรมที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางส่งผลดีต่อทักษะการพูดและการฟังของนักเรียนโปรแกรมสองภาษา เช่นเดียวกับ Zahoor-UL-HAQ (2017) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดผ่านการเรียนรู้จากกิจกรรมในระดับประถมศึกษา พบว่า คะแนนการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ จากการวิจัยยังพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Speak English with Confidence มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น โดยสังเกตได้จากการที่นักเรียนพูดเสียงดัง ฟังชัด สบตาผู้ฟัง ใช้ท่าทาง ใช้เสียงแสดงความรู้สึกอย่างเหมาะสม สามารถอธิบายหรือพูดใหม่ (Paraphrase) ได้เมื่อจำเป็น สนทนาได้อย่างต่อเนื่อง เหมาะสมกับสถานการณ์และอาจมีการหยุดคิดบ้างตามธรรมชาติ ซึ่งเป็นผลมาจากการที่ผู้วิจัยได้ทำการสอบถามข้อมูลที่เป็นก่อนการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ จึงทำให้การจัดกิจกรรมมีความสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน และจากการสอบถามพบว่า นักเรียนชอบกิจกรรมที่มีการพูด ออกเสียง และปฏิบัติจริงไปพร้อมๆ กับครู เพราะช่วยลดความกดดันในการฝึกพูดภาษาอังกฤษคนเดียว การมีเพื่อนจับคู่พูดสนทนากันทำให้เกิดความสุขสนุกสนานมากกว่าฝึกพูดคนเดียว และกิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence ทุกกิจกรรมเน้นให้ผู้เรียนได้ออกเสียง พูด ได้ตอบ สนทนา ตลอด 14 ชั่วโมง ซึ่งเป็นการเพิ่มโอกาสที่นักเรียนจะได้การฝึกพูดอย่างเพียงพอ สอดคล้องกับ Saleh Alrasheedi (2020) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการพูดของผู้เรียน EFL ของชาวคูเวต พบว่า ปัจจัยทางอารมณ์ที่ส่งผลต่อทักษะการพูดของนักเรียน ได้แก่ ความเขินอาย ความกดดันจากเพื่อนฝูง ความวิตกกังวล และความกลัวที่จะทำผิดพลาด ปัจจัยอื่นๆ ที่ขัดขวางประสิทธิภาพการพูด ได้แก่ ความไม่เพียงพอของคำศัพท์ที่จำเป็น การขาดการเข้าถึงภาษาเป้าหมาย และโอกาสที่หายากในการฝึกพูดนอกห้องเรียน จะเห็นได้ว่าหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence นอกจากช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นแล้ว ยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้นด้วย

องค์ความรู้ใหม่

การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งได้มีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้เพื่อที่การจัดประสบการณ์การเรียนรู้จะได้มีความหลากหลาย และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน หน่วยการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกพูด ออกเสียง อย่างถูกต้องใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา และสื่อสารอย่างมั่นใจ สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนจะได้ใช้ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ และสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาข้อมูลที่เป็นในการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ พบว่า ด้านเนื้อหาควรเป็นการออกเสียงสระ เสียงพยัญชนะ ประโยค หรือบทความสั้น ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันและเหมาะสมกับวัยของนักเรียน เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง อาจจะมีสื่อออนไลน์ที่มีเจ้าของภาษาเป็นผู้สอนเพื่อเป็นการฝึกสำเนียง ควรฝึกอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ด้านวิธีการสอนควรใช้เกม เพลง เพื่อให้เกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้ รวมไปถึงครูผู้สอนและผู้เรียนจะต้องมีความมั่นใจกล้าแสดงออกในการออกเสียง ควรใช้ระยะเวลา 10 – 15 ชั่วโมง และควรใช้วิธีการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบรูบรีค (Rubric Score) โดยให้ผู้เรียนทดสอบออกเสียงคำศัพท์ ประโยค หรือการพูดหน้าชั้นเรียน

การสร้างและพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ พบว่า หน่วยการเรียนรู้มีองค์ประกอบเนื้อหา 5 เรื่อง จำนวน 14 ชั่วโมง และผลการพิจารณาความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้ พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

การเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence พบว่า มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การนำหน่วยการเรียนรู้ Speak English with Confidence เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไปใช้ ครูผู้สอนควรเตรียมความพร้อมโดยศึกษาและทำความเข้าใจรายละเอียด เนื้อหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ชัดเจน เพื่อที่จะเตรียมพร้อมด้านต่าง ๆ เช่น เนื้อหา สื่อการสอน แหล่งเรียนรู้ เป็นต้น เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้บรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้

1.2 ในการใช้หน่วยการเรียนรู้ครูผู้สอนควรเน้นให้ผู้เรียนได้ฟังเสียงเจ้าของภาษา และฝึกออกเสียงตามอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องเป็นประจำ การลงเสียงหนัก-เบาเวลาออกเสียง รวมไปถึงครูผู้สอนและผู้เรียนต้องมีความมั่นใจ และความกล้าแสดงออกในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

1.3 เนื่องจากกิจกรรมในหน่วยการเรียนรู้มีการฝึกให้ผู้เรียนออกเสียง การลงเสียงหนัก-เบา การ Intonation ในประโยครูปแบบต่าง ๆ ซึ่งการสอนออกเสียงต้องสอนอย่างระมัดระวังและเป็นขั้นตอน เพราะเสียงตัวอักษรบางตัวในภาษาอังกฤษไม่มีในระบบตัวอักษรภาษาไทย รวมถึงครูผู้สอนควรเลือกเนื้อหาหรือประโยคที่มีความยากง่าย เหมาะสมกับระดับชั้นหรือวัยของผู้เรียนมาใช้ในการสอน

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น และความต้องการของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ เช่น อาหาร ประเพณี วันสำคัญ อาชีพในชุมชน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

2.2 ควรให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเลือก หรือเสนอเนื้อหาตามความสนใจ เพื่อให้ผู้เรียนได้ภูมิใจและเกิดแรงจูงใจที่จะเรียนในสิ่งที่ตนเลือก

2.3 ควรเพิ่มการวิจัย เพื่อศึกษาผลของการพัฒนาที่เกิดขึ้นจากหน่วยเรียนนี้จริง ๆ โดยใช้การทดลองกับนักเรียนสองกลุ่ม อาจออกแบบด้วย Solomon 4 group design

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษา พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- _____. (2553). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- _____. (2557). *ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- เกษราวัลย์ เชียรธนาธิ. (2555). *การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวอแก้ววิทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำปาง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง).*
- ฐาปกรณ์ จิวสุข. (2562). *การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้บูรณาการท้องถิ่น “เมืองทพทัน” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์).*
- นพเก้า ณ พัทลุง. (2548). *เอกสารประกอบการสอนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นันทนา รณเกียรติ. (2558). *สัทศาสตร์ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เบญจวรรณ บุญแสง. (2554). *การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ เรื่อง Local Environment ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2. (ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร).*
- วรพรรณ บัวขาว. (2563). *การพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม English for Local Travel เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง การพูด และความตระหนักในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร).*
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2563). *สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-Net) ปีการศึกษา 2563 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. กรุงเทพฯ: สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).
- _____. (2564). *สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-Net) ปีการศึกษา 2564 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. กรุงเทพฯ: สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).
- สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สพฐ. (2560). *แนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21*. สืบค้น 2 มีนาคม 2564. จาก <https://webs.rmutil.ac.th/assets/upload/files/2016/09/.pdf>.
- สุพัตรา วงศ์แสงน้อย. (2553). *การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วารสารวิชาการหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2(4), 25-33.*
- Cynthia Douglas. (2017). Culturally Responsive Lesson Plans by English Language Learners from the Eastern Highlands of Papua New Guinea. *International Journal of Multidisciplinary Perspectives in Higher Education, 2(1), 9-24.*
- Ekiz, Meryem Altun. (2021). The Effect of Human Relations and Communication Lesson on Eloquent Speaking Skill. *Education Quarterly Reviews, 4(4), 252-257.*
- Finocchiaro, Mary & Sako, Sydney. (1983). *Foreign Language testing: A practical Approach*. New York: Regents.
- Harris, D.P. (1969). *Testing English as a Second Language*. New York: Mc Graw-Hill.
- Naouel Zoghلامي. (2020). *Needs analysis for the design of a professional English curriculum: insights from a French lifelong learning context*. Retrieved 2 September 2021. from <https://eric.ed.gov/?q=development+english+curriculum&pg=5&id=ED608947>.

Özlem ÖZTÜRK-PAT. (2021). Impact of Creative Drama Method on Students' Speaking Skills. *Journal of Theoretical Educational Science*, 14(2), 223-245.

Tunagür, M., Kardaş, N., & Kardaş, M. N. (2021). The effect of student centered listening/speaking activities on turkish listening speaking skills of bilingual students. *International Journal of Education and Literacy Studies*, 9(1), 136-149.